

Siirtolaisuusinstituutti osaa asiansa

Näin se alkoi

Pari vuotta sitten ryhdyin etsimään sukulaisiani Amerikasta. Isäni veli ja sisar olivat lähteneet sinne suuren siirtolaisaallon mukana 1900-luvun alussa. Tiesin heistä nimet ja syntymäajat, en muuta. Lähetin kyseilyn Siirtolaisuusinstituuttiin, ja sain muutamassa päivässä vastauskirjeen tutkija *Elisabeth Uschanov*in alikirjoittamana.

Antti-setä

Kirje sisälsi tarkan selonteon setäni *Antti Dufvan* passista, siviilisäädystä, matka-aikataulusta ja määränpäästä Amerikassa. Lisäksi kirjeessä oli setäni pojan, minun serkkuni *Alfred Dufvan*, käsin kirjoittama kirje. Hän etsi sukulaisiaan Suomesta ja oli liittänyt tarkat osoitetiedot itsestään. Siirtolaisuusinstituutin kir-

Vanhin tunnettu sukumme jäsen hiilenpolttaja Joonas Dufva (1735–1807) ja hänen perheensä on haudattu Juankosken ruukin autioituneelle hautausmaalle.

jeessä olleiden ohjeiden perusteella pystyin jatkossa hyvinkin syvällisiin tutkimuksiin sukuni vaiheista.

Hanna-täti

Isäni sisar *Hanna Dufva* lähetti meille sota-aikana ”Ameriikan paketteja” jouluksi. Amerikasta saatavat henkilötiedot perustuvat suurelta osin sikäläisen sosiaaliturvajärjestelmän tietoihin, ja miesten löytäminen on helpompaa kuin naisten. Sain kuitenkin ohjeen etsiä tätiäni kaikkien pientenkin vihjeiden perusteella. Nyt tunnen koko Hanna-tädin perheen nimet ja syntymäajat. Minulla on hänestä myös runsaasti valokuvia. Valitettavasti ainoa henkilö, jonka yhteystiedot löysin, ehti kuolla ennen kirjeenvaihdon aloittamista. Mutta Hanna-tädin elämäнкаaari on minulle tullut hyvin tutuksi.

Nanny-täti

Kirkonkirjojen perusteella isäni sisar *Nanny Dufva* kuoli nuorena ja naimattomana kotonaan Vieremän Salahmin kylässä. Siirtolaisuusinstituutista sain kuitenkin aivan yllättävää tietoa. Nanny-täti oli lähtenyt serkkunsa *Jenni Hukkasen* kanssa Amerikkaan. Worcesterissa hän oli mennyt naimisiin kotikylästään tulleen pojan *Herman Rivinojan* kanssa ja he saivat lapsen. Kun lapsi *Vieno Rivinoja* oli kolmevuotias, lähti Nanny vierailemaan kotiinsa Suomeen. Kotona Salahmilla sekä äitiin että lapseen iski lentävä keuhkotauti ja he kuolivat. Tänä kesänä sain käydä Nannyn ja Vienon haudalla. He lepäävät Iisalmen vanhalla hautausmaalla appiukkonsa *Heikki Rivinojan* vieressä.

Kesän sukutapahtumat

Vietimme Dufva-suvun sukujuhlaa 11.–24.7. Suvun jäseniä saapui Australiasta, Amerikasta, Ruotsista, Ukrainasta ja Suomesta. Yksi tapaamisen kohokohdista oli vierailu Siirtolaisuusinstituutissa. Asiantuntijana meillä oli edelleen tutkija Elisabeth Uschanov. Aikaisemmin antamiensa tietojen lisäksi hän kertoi seikka-peräisesti setäni Antin menomatkan Suomesta Amerikkaan. Matka ei ollut sujunutkaan suunnitellusti,

Perimänä kulkeutunut sukutietomme sai joko vahvistusta tai yllättäviä, aivan uusia piirteitä Siirtolaisuusinstituutissa. Kuulijat seurasivat mielenkiinnolla siirtolaisrekisterivirkailija Elisabeth Uschanovin esitystä. Kuvassa osa Irja Dufvan sukuhaaraa.

Alfred ja Mark Dufva USA:sta, Massachusettsista, ensimmäisellä Suomen vierailullaan kesällä 2002. Matkan aikana heidän ylpeytensä suomalaisista sukujuuristaan syveni. Tulkkina Amanita Dufva.

vaan hän oli matkustanut junalla Englannin poikki ja sitten laivalla New Yorkiin, ja saapunut pennittömänä sukulaisten luo Worcesteriin. Lisäksi meille esiteltiin muita sukuun liittyviä suomalaisia, vaimoja, anoppeja, appiukkoja jne. Tutkimustyötä riittää myös tulevaisuudelle.

Tulevaisuus

Suomalaisia muuttaa yhä ulkomaille. Ei vain Amerikkaan, vaan me levittäydymme ympäri maailmaa. Tänäkin tunnen kaikki ruotsalaiset sukulaiseni, mutta seuraava sukupolvi jäänee vieraaksi kielivaikeuksien vuoksi. Samoin käynee muissa maissa. On korvaamattoman hyvä asia, että Siirtolaisuusinstituutti pitää yllä tietokantoja ulkomaille muuttaneista suomalaisista. Näin meillä on mahdollisuus löytää sukulaisiamme yhteyden katkettuakin.

Tuomo Dufva